

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 2/1998

Illustration: MAX MAGNUS NORMAN

Julhelgen 1980 inträffade mystiska händelser på en amerikansk flygbas i England.
Läs Conny Ljungs artikel på sid 5-8!

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 1067

144 21 RÖNNINGE

Tfn: 08-532 544 05

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Lars Amnestål

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	90:-	50:-

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt , postgiro 50 50 60-4	190:-/år löpande
Rapport Nytt , postgiro 643 73 04-6	120:-/år löpande

Välkommen till en ny UFO-höst!

Så går det då mot höst igen, men det finns tack och lov en del saker som lyser upp i höstmörkret. Bland annat då Stockholmsföreningens höstprogram, som jag hoppas att Du har fått. Det kan vara på sin plats att redan nu meddela att programpunkten för den 19 november - Cosmomovabesöket - behöver ett tillägg. Filmen "Okänd dimension" visas endast dagtid klockan 13.00. Anledningen till detta är att den bedöms som utmärkt ur undervisningssynpunkt, och då får föreningar och privatpersoner snällt rätta sig efter det. Men punkten kvarstår på programmet, så det är bara att anmäla sig!

Sommaren bjöd på ett fåtal höjdpunkter för föreningen - Festival Vasastan och UFO-Sveriges utställning i Falkenberg. Det var trögt med uppslutningen från vår förening till festivalen en helg i början av juni. Kanske det berodde på det "dåliga vädret" - vi hade inte riktigt samma tur som förra året - eller kanske det berodde på att Stockholm Maraton avgjordes den helgen, vem vet? Alltnog, vi som var där gjorde i princip samma sak som året dessförinnan. Vi hade bok- och tidskriftsbord, flygbladsutdelning och - kanske det viktigaste - vi svarade på frågor om UFO! Ännu är allmänhetens nyfikenhet på UFO och föreningens arbete inte stillat. I Falkenberg var det en stor utställning under sommaren (27 juni-9 augusti) med ett gediget UFO-material, som omfattade videofilmer, Internet, modeller och klassiska skärmar. Under denna tid såg ungefär 3.000 personer

utställningen och jag må hålla med Micke Czajka (UFO-Skåne) att det var en succé. Många kunde få sin nyfikenhet stillad eller påfylld om fenomenet UFO. Det enda svar som inte gavs på utställningen var av förklarliga skäl vad UFO egentligen är eller har för ursprung. Så arbetet fortsätter!

För att blicka framåt - och uppåt?! - så har vi en spännande höst (och vår) framför oss. Till att börja med är höstprogrammet av det bredare slaget. När Du läser detta har det första mötet redan ägt rum (21 september) med UFO-fall i Stockholmsregionen. 14 oktober kommer UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn med ett föredrag enbart riktat till föreningsmedlemmar (och bekanta till dessa) och det kunde vara bra att på förhand veta om just Du tänker komma. I den händelse att vi blir tillräckligt många behöver vi hyra en större lokal i Solna. Så ring och anmäl Dig redan nu. Uppge namn och telefonnummer om det är telefonsvararen Du talar med. Anmälan är inte bindande, endast "rådgivande". I november är det som sagt dags för Cosmonova och i december har vi säsongsavslutningen med lite Stockholmsfall och en del annat.

Ännu mera framåt: Nästa år ska föreningen vara värdförening för UFO-Sveriges riksstämma! Det är både spännande och kul. Då behövs många hjälpande händer och huvuden för att detta arbete ska gå i lås. Välkommen till en kul och spännande höst!

Lasse Amnestål

Innehåll:

UFO-Sveriges riksstämma	4
Okänd farkost vid kärnvapenbas	5
Science fiction och UFO - ett samband?	9
Stockholmsrapporter januari-juni	13
Pressklipp	14

UFO-SVERIGES RIKSSTÄMMA I LUDVIKA DEN 25-26 APRIL 1998

Riksstämman är de dagar på året då UFO-Sverige både håller sitt årsmöte och visar upp för allmänheten var vi står i UFO-frågan. Som representant för Stockholms UFO-förening fanns Lasse Amnestål och övertecknad med under de båda dagarna som inleddes med det interna årsmötet.

Ungefär två mil utanför Ludvika ligger Björnsjö där de olika lokalgrupperna hade samlats på Skogshemmets vandrarhem. Det gjorde verkligen skäl för sitt namn i och med att det låg placerat i utkanten av en djup skog som omslöt vandrarhemmet och den idylliska dalgången.

Nya projekt

Det som hänt i organisationen under förra året, vad som kommer att hända under 1998 och mycket annat blev föremål för diskussion under lördagen. Den nya cd-romskivan om UFO ska till exempel närmast färdigställas.

Forskningsrådet är en annan sak som ska utvecklas detta år. Meningen med forskningsrådet är bland annat att knyta vetenskapsmän till utredningsarbetet. Kan vi på ett seriöst sätt visa att det finns

riktigt bra undersökta fall som tål kritisk granskning ökar chanserna för att fenomenet erkänns en gång för alla. Detta är dock bara en av flera viktiga punkter under denna rubrik.

När så söndagen kom slöt både UFO-Sveriges medarbetare och allmänheten upp när föredragen hölls i Kyrkskolans aula i Ludvika. Vi hade nog räknat med att fler skulle dyka upp i Ludvika den här dagen, eftersom UFO-fenomenet är vida känt här. Kanske satte det lite småregninga vädret käppar i hjulen för många...

Det visade sig i alla fall att föredragen höll hög klass. Efter att ordförande Clas Svahn inlett med att berätta om huruvida vi kan lita på UFO-bilder eller inte, fortsatte Mikael G. Petterson att ge en kritisk föreläsning om hur vissa "kontaktpersoner" spridit ut totalitära budskap som de menar är meddelanden om hur vi här på jorden ska leva, enligt rydmdänniskorna. Mycket av den moderna religiösa new age-ufologin (som UFO-Sverige kritiserar) visar sig härstamma från den gamla teosofin som startades av Helena Blavatsky 1875.

Martebomysteriet

Före detta ordföranden i Stockholms UFO-förening, Inga-Lill Wallin, blev nästa föredragshållare. Inga-Lill som är i gång med en ny bok om Marteboljusen på Gotland, berättade om sina expeditioner till Gotland under 90-talet. Är det bara bilars strålkastarljus som har kunnat iaktas på Martebomyren, eller är det ett nytt sällsamt fenomen man är på spår? Svaren kanske klarnar något i den kommande boken "Ljusfenomenet vid Martebomyr - myt och verklighet".

Innan amatöretnologen Richard Svensson avslutade dagen under rubriken "Fenomenvärlden: Märkliga händelser och okända varelser som förbryllar vetenskapen" visade Gudrun Andersson upp några intressanta fall från trakten. Gudrun är ordförande i Västerbergslagens UFO-förening som stod som arrangör för årets stämma. Det kan inte nog poängteras hur välplanerade de här två dagarna verkligen var! Det blev en fantastisk blandning av sociala aktiviteter och annat viktigt arbete som gör organisationen starkare och mer motiverad att fortsätta kämpa vidare.

Andreas Ohlsson

*Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?
Hur vet Du annars vad som sker i den stora UFO-världen utanför Sundbyberg?
Endast 190:- för fyra fullmatade nummer!
Postgiro 50 50 60-4*

OKÄND FARKOST LANDADE VID KÄRNVAPENBAS

UFO-Aktuellt nummer 1 1998 innehöll en lång och intressant artikel av STUFO:s egen Conny Ljung om de mystiska händelser som inträffade i slutet av december 1980 vid en amerikansk flygbas i östra England. Eftersom inte alla medlemmar är prenumeranter på landets ledande UFO-tidskrift (det borde ni vara!) återger vi artikeln här med nådigt tillstånd av UFO-Aktuellis redaktion.

Det är den 26 december 1980, dygnet har just börjat och på radarstationen i Watton dyker ett okänt eko upp på väg på en syd-västlig kurs. Radarpersonalen följer utslaget på sina skärmar men lyckas inte identifiera planet innan det försvinner över Rendlesham Forest, bredvid den flygbas som då hade Natos största lager av kärnvapen. Personalen enas om att det är deras utrustning som spelat dem ett spratt.

Tidigare på kvällen den 25 december hade ett kraftigt ljussken lyst upp himlen över södra England då den sovjetiska satelliten "Cosmos 749" störtade in i atmosfären och brann upp. Några dagar efter det okända radarekot kommer ett par säkerhetsofficerare upp till radarstationen. De kräver att få de senaste dygnens bandupptagningar från radarskärmen. Mycket tyder på att personerna ifråga var ifrån NSA, National Security Agency, en topphemlig amerikansk underrättelseorganisation.

Radarpersonalen lämnar ifrån sig banden, som annars rutinmässigt spelas över efter en viss tid, och inser samtidigt att vad de tagit för ett tekniskt mankeming med utrustningen nog i själva verket varit betydligt allvarligare. Säkerhetsofficerarna berättade att en farkost hade landat, kanske kraschlandat, i Rendlesham Forest. Säkerhetsofficerarna hördes sedan aldrig av. Konfiskeringen av banden har aldrig bekräftats från officiellt håll.

Detta är inledningen på en serie händelser som har kommit att engagera ufologer i snart 20 år. Många

anser att det är det viktigaste UFO-fallet i modern tid.

Natobas med kärnvapen

Cirka tio mil nordost om London ligger två flygbaser, Woodbridge och Bentwaters, belägna så nära varandra att de i praktiken fungerar som en enhet. Fram till i september 1993 hyste baserna det amerikanska flygvapnets 81:a Tactical Fighter Wing, TFW, med flygplan av typen, Fairchild A-10 Thunderbolt. Planet har en extrem manöverförmåga i låg

fart och på låg höjd. I händelse av allvarlig konflikt, ett angrepp från Warsapaktens sida, var A-10s uppgift först och främst att slå ut pansardivisioner på marken. A-10 kan utrustas med en högst slagkraftig beväpning för det ändamålet. Dess låghöjdsegenskaper kombinerat med motorernas placering (på ovansidan av flygplanskroppen) gör att planet kan smyga sig in under fiendes radarbevakning och lämna en minimal infraröd signal.

1980 var läget mellan supermakterna ganska spänt främst beroende på den politiska situationen i Polen. Om Sovjet hade gått in i Polen skulle Natos vedergällningsattack ha utgått från Woodbridge och Bentwaters.

Ute i kustbandet ligger halvön Orford Ness, där det sedan lång tid tillbaka hade bedrivits militär forskning. Vid Orford Ness bedrev amerikanska NSA hemlig verksamhet. NSA har bland annat utvecklat ett radarsystem som kan "se" bortom horisonten.

På den amerikanska rymdflygstyrelsens begäran har sedan 1960-

talet en specialstyrka tränats och legat förlagd på Orford Ness. Styrkans arbete skulle vara att plocka upp eventuella astronauter som återinträtt i fel bana och inte nått fram till Stilla havet. Flygbaserna drevs uteslutande av amerikaner. Det brittiska flygvapnet, RAF (Royal Air Force), hade dock en chef där men denne fungerade endast som länk mellan den brittiska regeringen och det amerikanska flygvapnet. Den amerikanske chefen hette Charles Halt.

Det lyser i skogen!

Ungefär kl. 02.00 den 26 december är en vaktstyrka på två man ur den 81:a Security Police Squadron ute på patrullering vid den östra infarten på Woodbridge basen. Det är John Burroughs och hans befäl – som än i dag inte vill ge sitt namn till känna – som kör en jeep när befälet stannar upp och pekar in i skogen och frågar Burroughs "har du någonsin sett något liknande förut"? Burroughs tittar mot skogen och kan bara svara kort "nej" på frågan.

Förvånade bestämmer sig de båda poliserna att köra ut från basen mot skogen för att ta en närmare titt på vad det är som lyser så konstigt. När de närmar sig ser de ett starkt vitt ljus som varierar i styrka, det syns även rött och blått ljus pulserande i kanten på det vita. Väl framme vid skogskanten beslutar de, förundrade och skrämde, att åka tillbaka till vaktkuren vid den östra infarten och rapportera vidare.

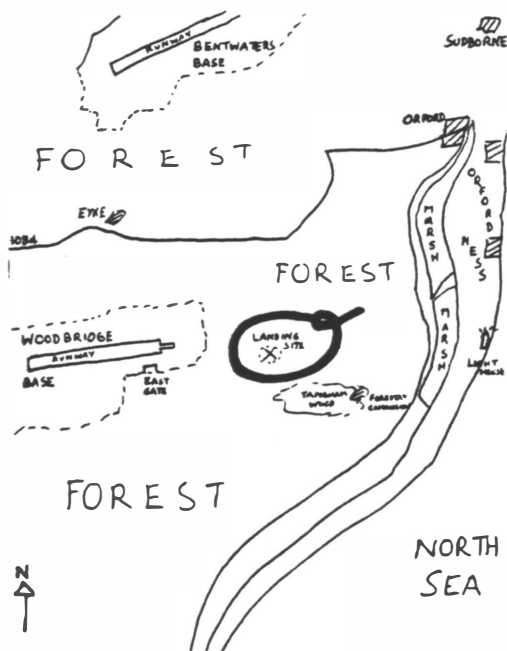
Men de har svårt att övertyga sina

Forts på nästa sida

Penniston börjar genast att ställa frågor till poliserna, om de hade sett planet krascha, om de hört något och så vidare. Han hade deltagit i 30 haveriutredningar och trodde sig nu ha ännu en framför sig. De fyra männen bestämmer sig för att Burroughs och Penniston skall gå in i skogen och de två andra stanna kvar vid bilarna för att hålla kontakt via radio.

Lika säker som Penniston är att det

Platsen för observationerna. Kartan är hämtad ur Jenny Randles bok "Out of the Blue"

Hos Burroughs infinner sig genast en oförklarlig känsla av att det här bara är början. Han förstår det inte själv men han är säker på att farkosten kommer att återvända och gör ingen hemlighet av sin varselkänsla utan berättar öppet om den dagen efter. Jim Penniston hävdar att han tog en 36-bilders film på farkosten från olika håll. Vid framkallningen visade sig alla korten vara överexponerade.

Flera civila utanför flygbasen såg också de underliga saker på natten till den 26 december. Gordon Levett, som bor ensligt, är strax efter midnatt på väg ut till kojan för att natta sin vakthund då ett spökligt grönt glödande ljus tycks komma

Några dagar in på det nya året avverkades skogsområdet, något som ska ha varit bestämt långt i förväg.

Englands entré innebar ett abruptt slut på festligheterna för Halts del, istället blev han tvungen att utrusta en trupp och ge sig av mot skogen. Halt var ivrig att komma iväg. Nu skulle han bringa klarhet i vad det egentligen var för flygande föremål som använde skogen som landningsbana. Burroughs egendomliga föräning tycktes alltså bli bekräftad inom loppet av 48 timmar.

På Bentwaters Air Base någon kilometer från Woodbridge har den unge Larry Warren gått på sitt vaktpass klockan 23.15. Han står ensam

i sin vaktkur i den bortre ändan av Bentwaters landningsbana. Rätt som det är springer fem hjortar förbi vaktkuren, de verkar uppskrämda. Larry börjar känna sig nervös, han förstår inte vad det är som skrämt upp hjortarna eftersom inga flygplan har varit uppe.

Efter en stund anländer en pickup med med säkerhetspolis och Larry Warren beordras att hoppa in i bilen. Bilen körs av Adrian Bustinza, bredvid honom sitter Bruce Englund och ytterligare två säkerhetspolis. De fem beger sig till Bentwaters materialförråd och hämtar strålkastare, elverk och en del annan utrustning. Framme vid förrådet är personalen stressad och låter säkerhetspoliserna förstå att det är bråttom.

Resan går på knaggliga småvägar, då och då ser Larry militärpolis som de passerar. Lastbilen framför Larrys fordon stannar och frågar en militärpolis "vart i helvete är vi på väg egentligen?" Larry hör militärpolisens svara "turn left at East gate!"

Larry Warren är historiens mest kontroversiella person. Nyligen gav han ut en bok med titeln "Left at East gate" (se recension i *STUFO-Nytt* 2/97) där han hävdar att han blev kvarlämnad ensam att möta det UFO-fenomen som nu väntade på dem i East gates närhet. De andra ska ha rusat därifrån hals över huvud. Problemet för Larry är att ingen av de andra militärerna i skogen den här natten till den 28 december kan bekräfta att han över huvud taget var där.

Det är ingen tvekan om att Larry tjänstgjorde på Bentwaters vid den här tidpunkten, men att han skulle ha varit utkommenderad till East gate den här natten finns det inget belägg för mer än hans egna ord och många är de som anser att Larry i efterhand klätt på sig Adrian Bustinzas kostym.

"Detta är kusligt!"

Under tiden som Bustinza och de andra har placerat ut sig vid en till skogen angränsande åker, har överste Halt med sin trupp börjat gå in i skogen från ett annat håll målmedvetet mot de ljussken som absolut inte ska vara där. Med sig har Halt en bandspelare där han hela tiden talar in sina intryck: "det är

DEPARTMENT OF THE AIR FORCE
HEADQUARTERS 81ST COMBAT SUPPORT GROUP (USAF)
APO NEW YORK 09133

SUBJECT: Unexplained Lights

13 Jan 81

TO: RAF/CC

1. Early in the morning of 27 Dec 80 (approximately 0300L), two USAF security police patrolmen saw unusual lights outside the back gate at RAF Woodbridge. Thinking an aircraft might have crashed or been forced down, they called for permission to go outside the gate to investigate. The on-duty flight chief responded and allowed three patrolmen to proceed on foot. The individuals reported seeing a strange glowing object in the forest. The object was described as being metallic in appearance and triangular in shape, approximately two to three meters across the base and approximately two meters high. It illuminated the entire forest with a white light. The object itself had a pulsing red light on top and a bank(s) of blue lights underneath. The object was hovering or on legs. As the patrolmen approached the object, it maneuvered through the trees and disappeared. At this time the animals on a nearby farm went into a frenzy. The object was briefly sighted approximately an hour later near the back gate.

2. The next day, three depressions 1 1/2" deep and 7" in diameter were found where the object had been sighted on the ground. The following night (29 Dec 80) the area was checked for radiation. Beta/gamma readings of 0.1 milliroentgens were recorded with peak readings in the three depressions and near the center of the triangle formed by the depressions. A nearby tree had moderate (.05-.07) readings on the side of the tree toward the depressions.

3. Later in the night a red sun-like light was seen through the trees. It moved about and pulsed. At one point it appeared to throw off glowing particles and then broke into five separate white objects and then disappeared. Immediately thereafter, three star-like objects were noticed in the sky, two objects to the north and one to the south, all of which were about 10° off the horizon. The objects moved rapidly in sharp angular movements and displayed red, green and blue lights. The objects to the north appeared to be elliptical through an 8-12 power lens. They then turned to full circles. The objects to the north remained in the sky for an hour or more. The object to the south was visible for two or three hours and beamed down a stream of light from time to time. Numerous individuals, including the undersigned, witnessed the activities in paragraphs 2 and 3.

CHARLES L. HALT, Lt Col, USAF
Deputy Base Commander

Halts redogörelse. I det här dokumentet beskriver Charles Halt händelsen.

ett konstigt litet rött ljus – ser ut att vara sådär en 400-800 meter, kanske ännu längre bort. Jag stänger av nu."

Halt och hans män fortsätter mot ljust, med sig har de en geigermätare som ger allt starkare utslag, de lägger märke till hur djuren i skogen och på de närmaste gårdarna beter sig underligt. Djuren är panikslagna vissa stunder och helt tysta annars. Bandspelaren sätts på igen. Halt fortsätter:

"Ljust är fortfarande där och alla djuren i ladan har tystnat nu. Jag har gått igenom kalhygget ungefär på 110 graders bäring från platsen. Fortfarande ger instrumentet (giegermätaren) utslag på två till tre klickningar." En otydlig konversation hörs mellan männen, de ser nå-

gonting på marken där framme.

"Någonting på marken. Jag tror det är något väldigt stort. Vi är ungefär 150 meter ifrån platsen. Allting annat är precis dödstyst, det är ingen tvekan om det, det är någon typ av konstigt blixtrande rött ljus därframme. Kusligt! Det verkar röra sig lite grann hitåt... det är starkare nu än nyss. Det är definitivt på väg hitåt... delar av det skjuts av... Det är inget snack om saken – detta är kusligt."

Senare har Halt berättat hur objektet/ljusfenomenet "exploderade" ljudlöst och delades i tre till fem olika objekt. Därefter försvann alltihop. Dessutom befann sig un-

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

der stundom ett till fenomen ovanför dem, som då och då sände laserliknande ljusstrålar ned till marken. En av ljusstrålarna tog mark om inte på, så i en förrådsbyggnads absoluta närhet, det gjorde Halt bekymrad för i byggnaden lagrades kärnstridsspetsar.

På åkern där den andra truppen befann sig utspelades ett annat scenario. Plötsligt kommer ett ljusklot ner från himlen och landar på åkern. Det blixtrar och kokar av ljus i olika färger, helt ljudlöst.

Efter en stund exploderar fenomenet i en ljusblxt så stark att männen får vända bort ansiktet. När de tittar dit igen så står där en farkost som ingen av dem sett förr.

Vad som sedan hände är inte helt klart. Ryktena är många och jag ser ingen anledning att återge de smaskigaste påståendena som finns från den här natten utan sammanfattar ett slags genomsnittsmodell där så många som möjligt kan styrka händelsen. Scenariot kulminerar med landningen, håret på dem som befinner sig närmast föremålet ställer sig på ända, då farkosten står stilla är det tyst i skogen, när den rör sig väsnas djuren helt panikartat, avslutningsvis försvinner föremålet upp i skyn med obegriplig hastighet.

Några dagar efter incidenten mellanlandar ett stort militärt transportflygplan på basen utanför ordinarie verksamhetsschema. Ingen av de inblandade fick veta vad planet gjorde där. Planet ska ha varit av typen Lockheed C 141 Starlifter, en koloss av imponerande dimensioner.

Halts rapport

I början av 1981 inleder Brenda Butler, Jenny Randles och andra ufologer sina undersökningar. Myndigheterna med försvarsministeriet som mest angelägna instans förnekar kategoriskt att något över huvud taget skulle ha inträffat. Efter ett par år får till sist Jenny Randles, efter intensiva påtryckningar, ett svar från officiellt håll där man medger att "det var några ljus i skogen den där natten" men poängterar att något mer ej finns att tillägga.

1983 briserar så en bomb. Den amerikanske ufologen Robert Todd har genom den amerikanska offentlighetsprincipen lyckats komma över en kopia på den rapport som överste Halt skrev till det engelska försvarsministeriet om den gåtfulla incidenten. Dokumentet vars existens förnekats i England gick alltså att få fram i USA.

Engelsmännen tvingades nu medge att man känt till fallet men poängterade att händelsen inte utgjort något hot mot rikets säkerhet och därför var någon undersökning ej berättigad.

I rapporten beskriver Halt de båda nätternas händelser ganska kort och koncist, hur de undersökte vad han kallar "oförklarade ljus" i skogen. Tyvärr har Halt feldaterat rapporten (som han skrev den 13/1-81). Den ligger ett dygn fram i tiden än vad fallet var i verkligheten.

Egendomlig flygolycka

Området runt basen har bjudit på mystik både före och efter år 1980. En rapport ifrån 1956 beskriver hur en okänd flygande farkost plötsligt dyker upp på himlen, ett jaktplan sänds upp men kan inte hänga med i svängarna då föremålet lägger i en högre växel och jaktplanet känns som en segelbåt i stiltje.

Fiskare har berättat att de sett gröna eldklot komma farande över himlen, en del säger sig till och med ha sett hur kloten har fortsatt att lysa efter att de farit ned under vattenytan.

En lika tragisk som mystisk olycka inträffade år 1983 då ett militärplan störtade utanför kusten, ett annat sändes upp för att leta men också det störtar. Andrepiloten som räddat sig i fallskärm berättade efteråt att planet utan vidare blivit manöverodugligt och att det känts som om aerodynamikens lagar upphört att gälla. Flera fall av konstiga bilstopp har också inträffat i området.

Hur många vet sanningen?

1980 var Sovjetunionen en supermakt och president Ronald Reagan satsade stora summor på att utveckla SDI, även kallat "Stjärornas krig". Vapensystemet gick ut på att fiendens anfallande missiler skulle tillintetgöras uppe i rymden innan de hunnit in över amerikanskt

territorium.

Det finns de som tror att NSA experimenterade med spjutspets-teknologi inom SDI-projektet vid Orford Ness. Lokala fiskare fick inte uppehålla sig i vattnen utanför kusten vid tidpunkten för observationerna i Rendlesham Forest. Tidpunkten för händelsen, mitt under julfirandet och i samband med Cosmos-satellitens himlaflyrverkeri, kan ha fungerat som bästa möjliga täckmantlar.

En annan teori går ut på att "landningen" i skogen var en täckmantel för att dölja arbetet med att installera interkontinentala kärnvapenmissiler i underjordiska komplex. Vad som talar mot teorin är att baserna i dag står helt öde. Marken är utbjuden till försäljning.

Ytterligare en teori är att amerikanska militären testade "psykotroniska" vapensystem. Dessa har aldrig erkänts officiellt men forskning kring vapnet lär ha pågått sedan Vietnamkriget. Vapnet är en anordning som sänder ut kraftig elektromagnetisk strålning som påverkar vissa delar av hjärnan och därigenom framkallar hallucinationer. Syftet skulle vara att krig lätt kan vinnas utan att blod spills. Det finns läkare som absolut skriver under på att det går att bygga maskiner som åstadkommer den här effekten.

Det är mycket troligt att händelserna under den andra natten filmades. En del vittnen säger att "männen med kamerorna tittade mer på oss än på UFO:t". Stämmer det så är det svårt att tänka sig en annan lösning än att UFO-incidenten var ett militärt experiment där de utkommenderade trupperna omedvetet medverkade som försökskaniner.

Man kan inte låta bli att undra vad det är för teknik som finns till förfogande för en dylik iscensättning.

Källor: Jenny Randles: "From out of the blue" (Global communications 1992); Larry Warren/Peter Robbins: "Left at East gate" (Marlowe & company 1997); Jenny Randles: "UFO-Crashlanding" (Cassell 1998); Intervjuer: Nick Pope 26/10 1996, Jenny Randles 26/10 1996, Jenny Randles 1/11 1997. Telefonintervju med Jenny Randles 19/1 1998. Internetmaterial 1997, brevkorrespondens med Brenda Butler 1997.

Science fiction och UFO

- finns det ett samband?

En ufolog vid namn Mark Pilkington har lagt ner stor möda på en utredning om förhållandet mellan science fiction-filmer och UFO-mytologin. Resultatet av sina undersökningar har han beslutat att publicera på Internet, varifrån vi har hämtat materialet. Artikeln är mycket lång och därför har vi beslutat att dela upp den i ett antal delar. I förra numret råkade vi – av tekniska orsaker som det brukar heta – publicera fel avsnitt. Det blev avsnitt fyra i stället för tre. Det tänkte vi ta igen i nästa nummer för här kommer avsnitt fem:

3.3 Syndromet Bortföranden. (1966 - ?)

Under mitten av 1950-talet fanns det ett antal människor som fruktade för en invasion från yttre rymden och för många människor under 1990-talet är denna en realitet. Historien lyder ungefär så här:

I juli 1947 kraschade en främmande farkost i Roswell, New Mexico. Fyra utomjordingar återfanns varav en fortfarande var vid liv. Eftersom det upplevdes som ytterst viktigt att bevara detta hemligt från allmänheten, tillsatte president Truman en hemlig grupp med internt styre, med kodnamn "Majesty" eller "Majestic". Den skulle befatta sig enbart med UFO och utomjordiska händelser. Varelserna var humanoida, ungefär 120 cm långa, utan hår eller öron. De hade enbart öppningar för näsa och mun, stora svarta och lite sneda ögon och de kommunicerade med telepati.

Detta var "De grå" från Zeta Reticuli, och många av dem lever här på jorden i underjordiska baser som finns utspridda runt hela jorden. En av dessa ligger i Dulce, New Mexico, ytterligare en finns långt in i den militariserade zonen i Nevadaöknen, och ännu en finns i

ett berg på Puerto Rico.

"Den grå" som överlevde Roswell-kraschen levde under ett antal år, och så småningom togs kontakter med andra av samma sort. "Majestic"-gruppen gjorde ett avtal med de nya som kom. I utbyte mot utomjordisk teknik, inklusive den teknik man använt i de nya Stealth-planen samt system med anti-gravitation, så skulle "De grå" få fria händer att prova genetiska experiment att få fram en hybrid mellan människa och rymdvarelse. Deras avsikt med detta är antingen att återbefolka sin egen planet med hybrider, eller att träna dessa hybrider att ta över styret på Jorden efter människans undergång år 2012. De människor som utvalts av "De grå" är de som vi kan läsa om som "ombordtagna". (Och enbart i USA finns det 15 miljoner människor som säger sig ha blivit bortförda.)

De som tror på bortföranden är inte ointelligenta. Bland de främsta förespråkarna återfinns Budd Hopkins, professorn i historia vid Templeuniversitetet David Jacobs, Pulitzerpris-vinnaren John Mack (tillika psykiatriker vid Harvard). Dock finns det ett flertal variationer i rapporter om ombordtagningar. Det finns inga identiskt lika rapporter och de är ofta visionsliknande berättelser mer än kalla fakta. Men den version av bortförande som fått flest anhängare i USA är känd som "Classic Abduction Syndrome" ("klassiskt ombordtagningssyndrom") och förkortas hädanefter som CAS.

Dagens scenario har utvecklats sedan tidigt 1980-tal. Ombordtagningsfall har varit en mindre känd sida av UFO-fall dessförinnan. (Med ett par undantag; övers anm.)

1966 började ombordtagningar komma till allmänhetens känne-

dom i och med det som hände paret Barney och Betty Hill från New Hampshire 1961. Av förespråkarna för CAS var deras händelse "förebilden" för andra ombordtagningsfall som kom efter.

Incidenten inträffade – liksom många andra liknande händelser – medan de körde i bil på väg hem nattetid. De minns att de såg ett starkt mångfärgat ljussken på himlen som följde dem för att till slut stanna inte långt från deras bil. Då såg de att föremålet var format som en pannkaka. Barney gick då ur bilen för att titta på det med kikare. Han blev chockerad över att ansikten såg tillbaka på honom.

I panik hoppade han tillbaka in i bilen och de körde därifrån. De hörde också en hög ton från bilens bagageutrymme. När de kom hem var de två timmar försenade och båda var omtumlade och desorienterade.

Betty läste allt hon kom över om UFO och fick därefter många mar-
drömmar som handlade om deras egen närkontakt. I drömmarna var deras bil fullständigt omringad av små män, klädda i militäruniformer, som tog med Barney och Betty ombord på det lysande flygande tefatet. Männen var inte skräckinjagande, utan uppträdde mycket korrekt. Betty berättade att de hade stora näsor och jämförde dem med komikern Jimmy Durantes.

Ombord blev Betty utsatt för medicinska experiment och grundligt undersökt med hjälp av nålar. Bland annat fick hon en smärtsam injektion i enligt männen, var ett graviditetstest. Efteråt blev hon visad en stjärnkarta och hon försökte också lägga beslag på en bok som hon hade fått syn på, men hon blev tvungen att lägga tillbaka den. Männen sade sedan till henne att hon inte skulle komma ihåg händelsen alls sedan hon blivit återförd till bilen.

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

Barney blev också dålig. Han fick magsår och besvär med könsorganet och han gick även i psykoterapi. Slutligen förknippade de båda sina besvär med sin UFO-observation och de kom i kontakt med den eminente psykiatrikern dr Benjamin Simon. Denne hoppades komma åt källan till deras problem med hjälp av hypnoterapi. (Användandet av regressiv hypnos-teknik har blivit standard inom forskningen kring bortföranden och praktiseras ofta av rymdvarelsesugna amatörer, som ställer ledande frågor till sina patienter för att få de svar de vill ha.)

Många är av den mening att hypnos fungerar som ett sanningsserum, men så är det inte. Dr Simon sade själv när han hade undersökt paret Hill att "det måste underförstås, att hypnos är en stig till den sanning som patienten känner och som denne upplever som sanning. Sanning är det som patienten tror är sanning..."

Paret Hill undergick fyra separata sessioner. Bettys berättelse överensstämde helt med hennes drömmar, medan Barney hade blundat sig igenom nästan hela upplevelsen. Han kom dock ihåg en sorts tub där hans sperma togs upp genom penis, och han beskrev varelserna som "nazistliknande", med stora, sneda ögon (inte svarta). Men de hade varken öron eller näsa.

Betty tog senare tillbaka sin anmärkning om Durante-näsorna, då hon hörde Barneys version av händelsen. Kanske hon förstod att det lät fånigt.

Att paret Hill såg någonting underligt på himlen är allmänt accepterat - på en närliggande flygbas markerade radarn ett okänt föremål över det område och vid den tidpunkt då närkontakten ägde rum - men vad som hände därefter är däremot väldigt osäkert. Den stora likheten mellan Bettys drömmar och den berättelse hon lämnade under hypnos var något ovanligt, enligt dr Simons erfarenhet. Detta ledde honom att tro att hela händelsen var en inre, fantiserad dramatisering av inre konflikter som utgick från problem i deras äktenskap (Betty är vit och Barney var färgad). De hade utlösts av fruktan ef-

ter närkontakten.

Förespråkarna för att ombordtagningar är reella hävdar, att det inte finns några kopplingar i den egna kulturella bakgrunden som kan försvara de olika detaljerna som finns i ett ombordtagningsscenario. Å andra sidan, har det visats att så visst kan vara fallet. Ombortagna har gott om kulturellt material som kan medverka till att fantasin skenar iväg med individen. Det är speciellt intressant att betrakta paret Hills berättelse utifrån denna aspekt.

Bettys berättelse har anmärkningsvärda likheter med filmen "Invasion från Mars" från 1953, som var mycket populär när den släpptes på bio, och det är troligt att den sändes på tv före Hills närkontakt sent året 1961. Om man har i åtanke att Betty först återupplevde sitt bortförande i drömmar och efter det att hon läst UFO-litteratur, samt att det är känt att drömmar sammanväver olika moment och teman från olika skeenden i livet, så verkar det troligt att även en lågbudgetfilm som "Invasion från Mars" satte fantasin i rörelse efter en omtumlande och skrämmande UFO-upplevelse.

I filmen landar ett flygande tefat och ut ur detta kommer stornästa rymdvarelser med stora ögon, som kidnappar människor. De blir pacificerade och får inplantat som gör att de blir styrda av rymdvarelserna. I en scen har en ung kvinna placerats på ett operationsbord och hon har fått en stor nål inkörd i nacken.

Barneys version kom bara till uttryck under fyra sessioner under hypnos, och vi kan anta att Betty talat om för honom vad hon drömt om; det tog två år innan paret kom till dr Simon. På så vis kan detaljen om spermaprovet ses som en analogi till graviditetstestet som Betty fick utstå.

Det är detaljerna om hur varelserna såg ut som är mest avslöjande. Barneys beskrivning säger ingenting om de stora näsorna utan istället var de "nazistliknande". Det var deras stora ögon "som talade till honom", något som Betty helt utelämnar i sin berättelse. En möjlig förklaring till Barneys beskrivning kan finnas i science fiction-serien

"The Outer Limits" och avsnittet "The Beller Shield". Avsnittet visades den 10 februari 1964, tolv dagar innan den första sessionen med dr Simon, då Barney för första gången nämner varelsernas ögon. I avsnittet fanns en varelse med som hade ögon som nästan sträckte sig till tinningen, en detalj som säkerligen publicerades flitigt i samband med att avsnittet skulle visas. Vid ett tillfälle säger varelsen: "Alla som har ögon, har ögon att tala med."

Även om det aldrig kan bevisas att det är just dessa detaljer som påverkat makarna Hill, så är det ändå viktiga detaljer om likheter som inte ska ignoreras vid en undersökning av Hills närkontakt.

De här är inte de enda förebilderna för ombordtagningar i science fiction-genren, det finns tvärtom alldeles för många för att räkna upp. Vissa filmer behandlar enbart ombordtagningar, som till exempel "Fire in the sky", som återberättar det något tveksamma fallet om Travis Walton 1975, samt tv-filmen "Inkräktarna", som är baserad på Budd Hopkins bok. Den, tillsammans med Whitley Striebers bok "Närkontakt", initierade den första stora vågen av ombordtagningsmani i mitten av 1980-talet.

Andra mindre iögonfallande influenser inkluderar "The Manchurian Candidate" från 1962, där det finns med detaljer som påminner om CAS. Men här är det koreansk militär, och inte rymdvarelser, som är kidnappare. Detaljer som bortföranden, samråd med kidnapparna, hjärntvätt och påtvingade nya minnen - allt är komponenter i ett klassiskt bortförande.

David Jacobs är en av de nyss nämnda förespråkarna för att ombordningsfall är reella. Han har i sin bok "Secret Life" skrivit: "Inte ens Star Trek, som troligen har setts av fler amerikaner än någon annan science fiction-serie, visar tecken på konspirationer som kan leda till påhittade ombordtagningsscenarier."

Uppenbarligen har David Jacobs inte sett Star Trek. Både den första episoden - "The Cage" (1966) och ett dubbelavsnitt "The Menagerie"

som sändes senare i samma serie-omgång – visar en tydlig likhet med senare ombordtagningar och konspirationer. I avsnittet blir Kapten Pike kidnappad av små skalliga rymdvarelser med stora huvuden. De lägger honom i en glasbur tillsammans med en kvinna. De kommunicerar med telepati och har kraften att styra människors hjärnor med viljekraft. De skapar hallucinationer och illusioner för att på telepatisk väg känna de starka mänskliga känslor som de själva är oförmögna att känna. De vill att kaptenen ska göra kvinnan gravid – allt i syfte att de själva ska få arbetare till att återuppbygga och återbefolka den egna planeten.

Kopplingen mellan science-fiction och klassiska ombordtagningsfall blir således väldigt tydlig.

Varför är då dagens rymdvarelser för det mesta grå, inkapabla att ha känslor och uttryckslösa, bortsett från de stora svarta ögonen: och varför gör de dessa experiment med människor? Sannolikt har varelserna som visas i "Närkontakt av tredje graden" spelat en avgörande roll i den visuella utvecklingen av de utomjordiska kidnapparna. Förespråkarna för CAS skulle säga att detta beror på att reella rymdvarelser stått som förebilder för filmmakarna. Detta är inte sant. Varelserna i "Närkontakt av tredje graden" växte fram ur olika modellförslag, och i sista minuten bestämde Spielberg att huvudena skulle ändras, eftersom de kunde uppfattas som alltför hotfulla.

Kanske är det så att "De grå" är ett porträtt av den moderna människan själv. Många ser vår samtid som grå och känslökall, styrd av grå ledare och grå teknologi, där alla drivs av det kallsinniga begäret till välstånd och ägodelar. Varelserna liknar mänskliga foster, så kanske de representerar våra egna barn i framtiden, frambringade av dagens kalla mänsklighet.

De överdrivet stora huvudena och ögonen skulle, enligt David J. Skal, kunna återspegla dagens enorma media- och informationsutbud. Detta leder till att huvud och ögon måste växa för att klara de nya kraven på människan, medan övriga kroppsdelar och organ krymper. Scenariot med ombordtagningar

växte fram samtidigt med vårt eget uppvaknande, och skrällen inför transplantationer och djurförsök, som utfördes av förment kallsinniga vetenskapsmän.

Ombordtagna talar ofta om att de kände sig som försökskaniner. De som ser med mer förlåtande ögon på "De grå", ser dem som vetenskapsmän som gör allt de kan för rädda en utrotningshotad djurart, med märkning och medicinska tester för att kunna kartlägga djurartens rörelser.

En av de mer spektakulära ombordtagningsfallen, sägs ha ägt rum på Manhattan i New York den 30 november 1989. Händelsen innehåller alla de klassiska ingredienserna om konspiration och slutar i förvirring.

Linda Cortile berättade för forskaren på ombordtagningsfall, Budd Hopkins, att hon hade svävat på en blå ljusstråle ut från sin lägenhet på tolfte våningen, mitt emot lastkajen till New York Times, samt genomgått den klassiska proceduren för ombordtagna på ett UFO. Över ett år senare emottog Budd Hopkins ett brev från två män - Richard och Dan, som påstod att de var de säkerhetsmän som eskorterade dåvarande generalsekreteraren i FN Perez de Cuellar tvärs igenom stan då deras bil plötsligt stannade. De bevitnade då hur Linda Cortile tillsammans med rymdvarelser svävade ombord på ett stort UFO, som efter detta flög ner i East River och försvann.

Flera månader senare kom en kvinna till honom. Hon påstod sig ha bevitnat samma händelse från Brooklynbron. Händelsen publicerades i media över hela världen, och Hopkins håller på att ge ut en bok om händelsen (finns numera utgiven, övers. anm.). Vid en undersökning gjord av George Hansen, Joe Stefula och Rich Butler fann de att detta fall var än mer egendomligt än det verkat vid första anblicken.

Cortile påstod sig ha blivit kidnappad, hotad och sexuellt trakasserad av två "säkerhetsvakter" (som senare visade sig vara CIA-agenter) och hade ännu inte fått göra polisanmälan. Det fanns många skiljaktigheter mellan de olika rapporterna från de inblan-

dade, men fallet försvarades ihärdigt av de mest framträdande figurerna inom amerikansk ufologi.

Mest relevant för föreliggande studie är de slående likheterna mellan Cortiles berättelse och en bok med titeln "Nighteyes" av Garfield Reeves-Stevens, för första gången utgiven i april 1989, ett par månader innan Cortile för första gången kontaktade Hopkins. I undersökningen av Hansen, Stefula och Butler tas bland annat dessa slående likheter mellan boken och Cortiles berättelse upp.

Cortile blev ombordtagen på ett UFO som svävade ovanför hennes höghus i New York och det blev även Sarah, en av figurerna i boken. Dan och Richard påstod till en början att de hade varit ute på uppdrag och blev då indragna i ett ombordtagningsfall tidigt i gryningen. Så gick det också för Derek och Merril, de två federala agenterna i boken. Linda blev kidnappad av Dan och Richard och kastad in i en bil.

Figuren Wendy blir i boken kidnappad på ett likartat sätt av Derek och Merril. Linda påstod sig ha blivit skuggad av någon i en skåpbil och skåpbilar användes i boken för skuggning. Dan blev inlagd på sjukhus för ett emotionellt trauma och likaså blev en av agenterna i boken inlagd på sjukhus. Under kidnappningen tog Dan med sig Linda till ett "säkert hus" på stranden. Även i boken tar Derek med sig Wendy till ett liknande hus, även detta beläget på en strand.

Budd Hopkins är en framstående UFO-forskare och han bor i New York. Han har även skrivit ett antal böcker om ämnet och han finns med som figur i boken i gestalten Charles Edward Starr. Före kidnappningen kontaktade Linda Budd Hopkins om ombordtagningen. Detta gör även Wendy i boken.

Linda och Dan hade vid ett par tillfällen blivit ombordtagna samtidigt och samtalat med varandra under händelsen. Wendy och Derek delar denna erfarenhet i boken. Dan blev kär i Linda och detsamma hände i boken mellan Derek och Wendy. Fotografier togs på Linda på stranden, som senare sändes till Hopkins. I boken spelar fotografier tagna på stranden en central roll.

De otroliga likheterna mellan

Forts från föreg sida

dess två historier kan inte bara avfärdas som tillfälligheter. Någon driver ordentligt med någon annan här, men vem som gör vad mot vem kommer troligen att fortsätta vara en olös!ig gåta. Det enda säkra är att vem som än försöker ta sig an denna händelse måste göra det med varsamhet, speciellt som Hopkins och dennes kollegor är beslutna att acceptera händelsen som sann och äkta, samt att händelsen publicerats, trots att ingen ordentlig undersökning genomförts. Dessutom har

man att göra med respektabla UFO-grupper och dito publicister.

Men Hopkins kontrollerade inte väderförhållandena som rådde under kvällen för ombordtagningen. Inte heller kontrollerade han detaljer i Linda Cortiles berättelse som senare bevisligen var falska.

Ändå accepterar och publicerar två prominenta UFO-grupper Hopkins upptäckter helt okritiskt och de vägrar acceptera Hansens, Stefulas och Butlers undersökning.

De som känner Budd Hopkins säger att han är en seriös och ärlig man med en genuin tro på sitt ar-

bete. Men i detta fall har han låtit rykten och mytspridning totalt få överhanden över verkligheten. Fall som detta fungerar som ett tveeggat svärd för UFO-forskare. Utan dem skulle det bli föga allmänt medvetande om uppgifterna kring mysterierna kring syndromet om ombordtagningsfall.

Men de kontinuerligt inkommande historierna om "De grå rymdvarelserna" och UFO tjänar också som skärmar, som döljer de verkliga orsakerna bakom dessa bisarra individuella upplevelser.

Översättning: Lasse Amnestål

Det finns engelskspråkig UFO-litteratur till försäljning. Ring och beställ Din bok/tidskrift på föreningstelefonen (53 25 44 05). Efter bekräftelse betalar Du in beloppet på postgiro 649 18 70-9, till Lars Amnestål.

Böcker:

- D. Barclay, UFO's: The final answer? Blandford 1993. 120:-
- D. Berliner (ed.): Spaceships or mirages over Washington D.C. 1952. 175:-
- S.T. Friedman: The Roswell incident, the U.S.A.F and the New York Times. Häfte. 40:-
- S.T. Friedman & D. Berliner: Crash at Corona, Marlowe 1994. 190:-
- FUFOR (eds.): The U.S. Air Force, Project Mogul and the Roswell crash. Häfte. 60:-
- W.L. Moore & C. Berlitz: The Roswell incident, G&D 1979. 70:-
- K. Randle: The truth about the UFO crash at Roswell, McEvans 1994. 85:-
- K. Randle: The history of UFO crashes, Avon 1995. 80:-
- J. Randles: World's best "true" UFO stories, Sterling 1994. 140:-
- J. Randles: UFO's and how to see them, Sterling 1992. 170:-
- J. Randles: UFO retrievals. The recovery of alien spacecraft, 1995. 100:-
- J. Randles: UFO crash landing? Friend or foe? Sterling 1998. 170:-
- D.R. Todd: The Antilles incident. 1997. 80:-
- E. Walters & P. Mantle: UFO's are real. Here's the proof, Avon 1997. 90:-
- T. Walton: Fire in the sky. The Walton experience. Marlowe 1995. 220:-

Tidskrifter:

- International UFO Reporter, Winter 1996. 60:-
- International UFO Reporter, Winter 1997/98. 65:-
- Samizdat, Spring 1997. 30:-
- UFO Magazine, (USA), Winter 1997/98. 45:-

Böcker som är tillfälligt slut, men som kan beställas igen (om intresse finns):

- N. Pope: Open skies, closed minds, Pocket Bks 1997. 125:-
- K. Randle: The Randle report. UFO's in the 1990's, McEvans 1997. 220:-
- J. Randles: Alien contacts and abductions, Sterling 1994. 100:-
- J. Randles: The complete book of UFO's, Sterling 1996. 170:-
- J. Randles: Alien contact. The first fifty years, Sterling 1997. 150:-
- Dr. W. Smith: On pilots and UFO's. 1997. 150:-
- C.F.Stone: UFO's are real. E.T. encounters SpyBooks 1997. 195:-

STOCKHOLMSRAPPORTER

JANUARI-JUNI 1998

Det var ett tag sedan STUFO-Nytt innehöll ovanstående rubrik, främst beroende på att RapportNytt under en tid presenterade inkomna rapporter i tabellform. Nu har denna publikation gått tillbaka till den gamla modellen med korta - ibland mycket korta - presentationer av fallen. Då hakar vi på med följande komprimerade sammanställning för detta år fram till och med mitten av juni.

Januari

Den 30 januari syntes fem kometliknande föremål mot solnedgången i Vällingby. Observationen varade i 20-30 minuter.

Februari

I Färingsjö i Järfälla sågs den 19 februari ljuspunkter på en rak linje cirka 45 grader över horisonten mot söder. Observationstiden var ungefär 10 sekunder.

Någon gång under februari såg en observatör något som liknade en komet med svans på Gärdet.

Mars

Någon gång under mars såg en observatör i Bromma hur en stjärna i Karlavagnen rörde sig oregelbundet. Den 22 mars såg två personer i Skärholmen ett bumerangformat föremål upplyst av gulaktiga lanternor. Observationen varade i cirka en minut.

April

Sent på kvällen den 19 april sågs ett ljussken som liknade en "bommulsboll" av fem personer under cirka tio sekunder. Samma dag inrapporterades ett "ljussken" i Kallhäll.

Samma datum, fast på dagen, såg en person i Tullinge en "skiva med två bubblor".

Maj

En kväll i maj såg ett vittne i Bromma en avlång "stjärna" med blixtar bakom. Den lyste starkt och inget ljud hördes. Observationstiden var 30 minuter. Tidigt på kvällen den 22 maj såg en person ett runt blänkande klot som rörde sig på en rak kurs från norr mot söder.

Juni

Den 2 juni kl 22.35 observerades ett lysande föremål på himlen från Hagaparken. Det rörde sig över himlen i tre minuter och försvann sedan plötsligt.

Stefan Roslund

Köp "UFO-Mysteriet"!

Läs UFO-Sveriges ordförande Clas Svahns bok om UFO-fenomenet. Gåttfulla UFO-rapporter från 1920-talet och fram till i dag. Mör Sven Karlsson som jagade "spökflygaren" utanför Bodens fästning, lyssna till Karin Lagerstrand som fick sin tröja genombränd av ett UFO, se bilderna på de okända föremålen över Mora. Du kan också läsa om det mystiska cirkelfenomenet - möt människorna bakom det och vetenskapsmännen som undersöker det.

Några pressröster:

"UFO-Mysteriet är befriande ren från pekpinnar. Enkelt och lättfattligt går författaren igenom en rad UFO-observationer - bland annat de så kallade cirkelfenomenen."

Dagbladet (Sundsvall)

"Svahn avfärdar varken trampare eller folk som 'vill tro'. Bra intervjuer med båda kategorierna."

Tidningen Vi

Beställ boken "UFO-mysteriet - från flygande tefat till cirklar i sädesfälten" direkt från UFO-Sverige. För 248:- (porto ingår) får du den 304 sidor tjocka boken direkt hem i brevlådan. Du beställer genom att sätta in pengarna på UFO-Sveriges postgiro 50 50 60-4.

EXPRESSEN

ONSDAG 1 JULI 1998

Flygande tefat under lupp

Av STAFFAN ERFORS
LONDON. "Arkiv X" blir verklighet.

Nu ska ufon tas på allvar.

En grupp med internationella vetenskapsmän har gått samman för att undersöka inrapporterade fenomen.

En internationell panel med vetenskapsmän meddelade i förrgår att man har för avsikt att studera flera ufo-fall på allvar. De fall där någon typ av fysiska spår, som till exempel bränmärken eller radioaktiv strålning, uppträtt kommer att studeras med extra intresse.

Fall från Texas och Norge

Ett av de fall som ska undersökas är från 1994 då en jättelik skiva observerades ovanför Paris av militär personal. Skivan syntes även på radar men försvann.

Mystiska ljusfenomen ovanför Texas och Norge kommer även att granskas.

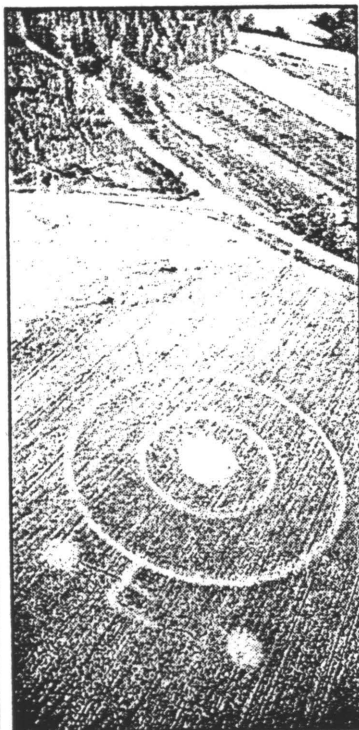
Det är första gången på 32 år som en oberoende och vetenskaplig undersökning av ufo-fenomen sker. Förra gången det hände var 1966 då forskare vid University of Colorado granskade ufo-rapporter.

Satt spår i litteratur

Ett av de mest kända ufo-fallen är från 1947 då invånare i Roswell, New Mexico, påstod sig ha sett utomjordingar.

Den amerikanska militären hävdade dock att man sett dockor som använts vid övningar.

Men iakttagelserna i Roswell ledde till ytterligare spekulationer och satte spår i både litteratur och filmer. TV-serien "Arkiv X" är ett program som inspirerats av allmänhetens tro på utomjordingar och ufon.

OVÄNTAT BESÖK.

Är det utomjordingar som har landat? Det är vad en panel av vetenskapsmän kommer att undersöka.

Foto: ROGER SCHERIN

Skojfrisk planet

Jupiter är inte bara solsystemets jätte, fullt kapabel att rymma 318 jordar i sin gasfyllda buk, utan också en skojfrisk rackare som har specialiserat sig på att skrämra vettet ur vanligt folk. När den under natten seglar fram en bit över den

östra horisonten lyser den med sådan kraft och många misstar den för ett landande flygplan eller ett fjärran rymdskepp med kurs mot jorden. Tillsammans med sin lysglada kamrat Venus står den varje år för ett 50-tal fall av ufo-rapporter. Med tanke på att Jupiter en gång var nära att utvecklas till en riktig sol, men inte riktigt räcker till, så kan man förstå att han ändå gör sitt bästa för att dra till sig uppmärksamheten. Vill du vinka åt honom så går det utmärkt. Jupiter sticker upp över Stockholms horisonten redan vid halv tio på kvällarna och fortsätter sedan att slösa med sitt ljus tills solen dränker honom.

CLAS SVAHN

Männen i svart

Visst finns det svartklädda mibbar som smyger omkring och gör livet otrevligt för oss vanliga dödliga. Det har de gjort sedan början av 50-talet.

När Tommy Lee Jones och Will Smith härjade som värst på bio förra året fick männen i svarta solglasögon en renässans och flera nya böcker om "Men in Black", Mib, gavs ut.

En ordinär Mib har förutom sin svarta solbrillor och mörka klädsel också en korpsvart Cheva parkerad på gatan utanför. Hans handslag är kallt och ögonen livlösa. Röstentönig och flera som säger sig ha mött des-

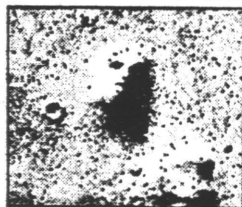
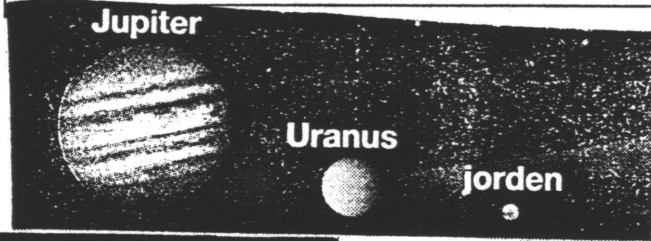

sa mörkrets varelser menar att de beter sig som om de vore robotar. Ofta ganska illa fungerade sådana.

Den engelska författaren Jenny Randles berättar om hur kablar stuckit fram ur skorna och hur rösten hakat upp sig. Deras konversation har varit minst sagt förvirrad. Inga partyminglare precis.

CLAS SVAHN

Jupiter

Marsgubbe 1976.

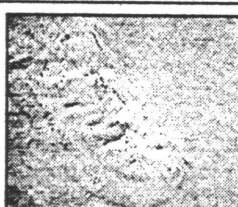
Marsgubben har försvunnit

Marsgubben har flyttat.

1976 firade alla UFO-vänner julafton. Ett snaps-hot från Viking 1 visade ett gigantiskt ansikte på Mars yta. I går skulle vi få nya bilder. Mars Global

Surveyor svepte fram över den röda planeten, rakt över ansiktet, kamerorna gick på högvarv. Resultatet ser du här. Gubben är borta. Ingen vet varför.

Svante Lidén

Marsgubbe 1998.

29 september
1998

Fem procent är oförklarligt

I dag finns det en enda person som med statliga medel tar emot rapporter om ufon. Han heter Arne Gjerdman och finns på Forsvarets forskningsanstalt.

Afton-Bladet 7/4/1998